

Orange County, California. USA. Ngày 15 tháng 6 năm 2017

**THƯ CỦA LIÊN THÀNH, TÁC GIẢ TÁC PHẨM
“TRẬN CHIẾN TÌNH BÁO, PHẢN TÌNH BÁO GIỮA VNCH / CIA VÀ TÌNH
BÁO CỘNG SẢN HÀ NỘI.”**

Nơi gửi: Liên Thành

P.O. BOX 6147

Fullerton, CA 92834–USA

P: (626)257–1057

Email: ubttadcsvn68@gmail.com; nguyenphuclt1966@gmail.com

Nơi nhận: 1/ **Trung tướng Phạm Ngọc Hùng** Tổng cục Trưởng, Tổng cục 2. [2014-hiện tại] Hà Nội, Việt Nam.

2/ **Trung tướng Nguyễn Chí Vịnh** Thứ trưởng Quốc phòng chính phủ cộng sản Việt Nam. Nguyên Tổng cục Trưởng, Tổng cục 2 [2002-2009] Hà Nội, Việt Nam.

Thưa hai Ông Phạm Ngọc Hùng, Nguyễn Chí Vịnh,

Nhiều năm trước và hiện tại, Tổng Cục 2 của các ông đã tung ra nhiều huyền thoại, những thần tượng, tưởng như chuyện thần tiên của trẻ thơ về những nhân vật tình báo của các ông khi hoạt động tại miền nam Việt Nam trước 1975, như:

– Trần Quốc Hương tự Mười Hương, tên thật là Trần Ngọc Bang, thuộc Cục Tình Báo Chiến Lược. Cấp bậc Thiếu tướng.

– Đại tá Lê Câu, Chỉ huy Cục 2 Quân Báo Miền Nam.

– “Điệp Viên Hoàn Hảo” Thiếu tướng Phạm Xuân Ân.

– Vũ Ngọc Nhạ, Thiếu tướng, Cục Tình Báo Chiến Lược A–22.

– Điệp viên Trần Ngọc Hiền, Cục Tình Báo A–26.

– Điệp viên Bùi Đình Đệ tức ông Sáu Già, Cục Tình Báo A–54.

– Điệp viên Đại tá Quân Đội Nhân Dân Phạm Ngọc Thảo [cũng là Đại tá QLVNCH].

Đặc biệt nhân vật Thiếu tướng Mười Hương tức Trần Quốc Hương được Tổng Cục 2 các ông ca tụng trong một cuốn sách: “Trần Quốc Hương – Người Thầy Của Những Nhà Tình Báo Huyền Thoại”.

- Vũ Ngọc Nhạ trong tác phẩm “Ông Cố Vấn”, và cũng đã được đóng thành phim.
- Phạm Xuân Ân trở thành một “Điệp Viên Hoàn Hảo”.
- Đại tá Lê Câu...

Thậm chí một số thuộc loại tép rêu như Lê Hữu Thúy, Trần Ngọc Hiên v.v. cũng được ca tụng tận trời xanh.

Mục đích của Đảng Cộng Sản Việt Nam và Tổng Cục 2 muốn gì?

Đảng Cộng Sản Việt Nam và các ông Tổng Cục 2 muốn bôi đen thay trắng, đánh lừa đồng bào Việt Nam, đánh lừa các nhà viết sử khi viết về cuộc chiến tranh Việt Nam, đem sự thật biến thành sự dối trá, đem thất bại biến thành chiến thắng.

Thật là hổ thẹn cho Đảng Cộng Sản Việt Nam, Tổng Cục 2, và chính các ông. Đảng Cộng Sản Việt Nam là một đảng cướp, muôn đời vẫn chỉ là đảng cướp. Tên đầu đảng cướp Hồ Chí Minh và đám lâu la thuộc hạ các ông, những kẻ xuất thân từ trường mẫu giáo núi rừng Trường Sơn vạn kiếp vẫn là những kẻ ngu dốt, gian manh, bần tiện, đổi trắng thay đen, phỉnh gạt lão lường.

Sự thật đã không như các ông phổ biến ca tụng, mà sự thật quả là quá phũ phàng. Tất cả những nhân vật mà Đảng Cộng Sản của các ông và chính các ông ca tụng là: “Người Thầy Của Những Nhà Tình Báo Huyền Thoại” là “Điệp Viên Hoàn Hảo” là “Ông Cố Vấn” tối cao, là “anh hùng” là “liệt sĩ”, tất cả bọn chúng, và toàn bộ tổ chức, cùng nhân viên của bọn chúng đã bị các cơ quan tình báo của nền Đệ I và Đệ II Việt Nam Cộng Hòa bắt giữ. Từ Thiếu tướng tình báo Trần Quốc Hương tức Mười Hương, đến Đại tá Lê Câu, Thiếu tướng tình báo Vũ Ngọc Nhạ. Vũ Ngọc Nhạ bị bắt đến 2 lần. Lần thứ nhất bị Đoàn Công Tác Đặc Biệt của ông Dương Văn Hiếu dưới thời Đệ I VNCH bắt giữ. Sau một thời gian được học hỏi, y quyết định trở về hợp tác với cơ quan Đoàn Công Tác Đặc Biệt Miền Trung. Hằng tháng y được phát lương như tất cả anh em trong đoàn.

Sau khi Đệ I VNCH sụp đổ, Vũ Ngọc Nhạ tái hoạt động trong tổ chức Tình Báo Chiến Lược A-22. Lần này y và toàn bộ tổ chức Tình Báo Chiến Lược A-22 sa lưới Trung tá Nguyễn Mậu Trường Ngành Cảnh Sát Đặc Biệt của Bộ Tư Lệnh Cảnh Sát Quốc Gia, thời Đệ II VNCH.

Ngoài ra, Cụm A-22 còn có những nhân vật sau đây bị bắt giữ:

- Huỳnh Văn Trọng
- Phạm Xuân Hòe
- Lê Hữu Thúy, Phái khiển Tình Báo

- Lê Hữu Ruật
- Bùi Nhượng Thắng
- Lê Thị Nuôi

Và năm mươi [50] cơ sở của bọn chúng bị bắt giữ. Tất cả đã bị truy tố trước tòa án của Chính Phủ Việt Nam Cộng Hòa.

Nói về nhân vật Phạm Xuân Ẩn mà Đảng Cộng Sản và Tổng Cục 2 đã biến hắn ta thành một nhân vật huyền thoại, thần thánh, trong giới tình báo của Tổng Cục 2. Họ cũng không quên phong cho Phạm Xuân Ẩn lên cấp Thiếu tướng Anh Hùng lực lượng vũ trang.

Vậy Phạm Xuân Ẩn là ai?

Phạm Xuân Ẩn sinh ngày 12/9/1927, tại Bình Phước, Biên Hòa, Tỉnh Đồng Nai. Mất ngày 20/9/2006.

Bí danh Trần Văn Trung hay Hai Trung. Mật danh X6.

–1956 y là nhân viên của Bác sĩ Trần Kim Tuyền, phục vụ tại cơ quan Nghiên Cứu Chính Trị Phủ Tổng Thống, Đệ I/VNCH.

–1967 Bác sĩ Trần Kim Tuyền đã gửi Phạm Xuân Ẩn sang Hoa Kỳ học khoa báo chí tại Đại Học Cộng Đồng gọi là Community College tại trường Orange Coast College, thuộc Orange County, California.

Hệ thống giáo dục tại Hoa Kỳ thì các College chỉ có học trình 2 năm mà thôi. Sinh viên ra trường với văn bằng Associate. Nếu muốn lấy cử nhân 4 năm [BS hay BA] phải chuyển lên học tại các University.

–1960 về nước, được ông Trần Kim Tuyền bố trí làm tại Việt Tấn Xã.

–1963 đến năm 1964 làm cho hãng tin Reuters.

–1966 làm cho tờ Time.

Về “Huyền thoại vĩ đại” của Thiếu tướng “Điệp Viên Hoàn Hảo” Phạm Xuân Ẩn của các ông, theo tài liệu đã giải mật của cơ quan tình báo Trung Ương Hoa Kỳ CIA thì “Điệp Viên Hoàn Hảo” của Tổng Cục 2 cộng sản Hà Nội Phạm Xuân Ẩn đã được CIA tuyển mộ, huấn luyện, trở thành “Điệp viên nhị trùng”.

Như vậy Tổng Cục 2 Tình Báo Chiến Lược Hà Nội của các ông đã xài đồ giả “Made in CIA” trong khoảng 15 năm [từ 1960–1975] do Phạm Xuân Ẩn giao cho các ông. Các ông chẳng phát hiện được, cũng chẳng biết là đồ giả “Made in CIA”, như vậy các ông thật

quá tệ. Đề nghị nên đem cái tên Tổng Cục 2 Tình Báo Chiến Lược của các ông bỏ vào toilet bám cho nó trôi theo... cho xong, cho đỡ ngứa, nên lăm thay!

Tôi đề nghị các ông đổi lại danh xưng Thiếu tướng Tình Báo “Điệp Viên Hoàn Hảo” Phạm Xuân Ẩn là: “Điệp Viên Hoàn Hảo 2 Mang”.

Người miền Bắc thường nói “cầm nhảm” có nghĩa của người khác mà mình lại nói là của mình. Người Huế thì nói là “nhìn lăm”. Hai danh từ đều đồng một nghĩa. Đảng Cộng Sản Việt Nam và Tổng Cục 2 các ông đã “cầm nhảm” hay là “nhìn lăm” Phạm Xuân Ẩn rồi đó.

Ngày 30/4/1975 Thiếu tướng Tình Báo Phạm Xuân Ẩn ở lại Sài Gòn. Thế nhưng vì không hoàn hảo, nên Tổng Cục 2 nghi ngờ Phạm Xuân Ẩn, gọi Phạm Xuân Ẩn ra Hà Nội để làm tờ tự khai và bị thẩm vấn hơn một năm trời. Sau đó Phạm Xuân Ẩn trở thành một tù nhân, bị quản thúc tại gia, đã bị canh gác, giám sát chặt chẽ, cấm xuất ngoại, cho đến ngày chết, là ngày 20/9/2006.

Di chúc của Thiếu tướng tình báo Cộng Sản Việt Nam Phạm Xuân Ẩn trước khi chết là:

“Khi tôi chết, xin đừng chôn tôi với những người Cộng Sản”.

Hai ông Trung tướng Tình Báo Phạm Ngọc Hùng hiện là Tổng Cục Trưởng Tổng Cục 2, và Trung tướng Nguyễn Chí Vịnh đương kim Thứ Trưởng Quốc Phòng, Chính Phủ Cộng Sản Việt Nam, Nguyên Tổng Cục Trưởng Tổng Cục 2, vui lòng giải thích lời trăn trối của Thiếu tướng Tình Báo Phạm Xuân Ẩn của các ông, cho toàn thể quốc dân đồng bào Việt Nam nghe được không? Tại sao Phạm Xuân Ẩn lại ghê tởm người Cộng sản các ông như vậy?

Chưa xong, xin hai ông Trung tướng Phạm Ngọc Hùng và Nguyễn Chí Vịnh đọc những tài liệu những nhận xét do chính người của hai ông, chính cơ quan Tổng Cục 2 phúc trình lên Bộ Chính Trị Đảng Cộng Sản Việt Nam về thành quả bi thảm của Tổng Cục 2 tại miền Nam Việt Nam.

Xin hai ông hãy đọc một đoạn nói về hoạt động của Đoàn Công Tác Đặc Biệt do những cán bộ cao cấp của Việt Cộng ghi lại sau ngày 30/4/1975.

Trong cuốn hồi ký mang tên **“Bội Phản hay Chân Chính?”**, Dur Văn Chát, Phái khiển của cụm tình báo chiến lược A-22 đã viết:

“Đây là một ngành an ninh đích thực, nhưng là một ‘siêu tổ chức’ với nhiều đặc thù mà không có bộ máy nào của Ngụy so sánh được. Nó tập trung quyền lực cao độ: Cục quyền, với các phương thức hoạt động hết sức tinh vi, hiểm độc và táo bạo. Trong cái nhà tù không song sắt, Công an Mật vụ cùng với kháng chiến Việt Cộng ăn chung, ngủ chung,

chơi chung và công tác chung. Chuyện khó tin mà có thật, và chỉ có được trong thời điểm lịch sử nhất định. Bắt đầu từ cuộc đấu tranh chính trị đòi hỏi hiệp thương tổng tuyển cử cho tới tiếng súng Đồng Khởi hạ màn kết thúc. Thành tích chống Cộng của Mật vụ Ngô Đình Cẩn – Dương Văn Hiếu thật diệu kỳ. Chúng đánh phá vào cơ quan đầu não của các Đảng bộ miền Trung như Liên Khu Năm, Tỉnh Ủy Thừa Thiên, Thành Ủy Huế rồi Đà Nẵng. Tiến xuống phía Nam, chúng tấn công cơ sở Đặc Khu Sài Gòn Chợ Lớn, Thủ Biên, Cần Thơ. Nổi bật nhất là Mật vụ Miền Trung đánh bắt gọn các lưới Tỉnh Báo Chiến Lược của ta trải suốt từ Bến Hải tới Sài Gòn trong vòng chỉ một năm.”

Chính Trần Quốc Hương cũng đã nhìn nhận:

“Cái chủ trương bao trùm của Ngô Đình Cẩn là chuyển hướng từ nhân, đối tượng là những người kháng chiến nằm vùng hoặc từ Bắc vào. Ai có bị bắt, bị nhốt trong các nhà lao ấy mới thấy sự thâm hiểm của chúng. Ngô Đình Cẩn thường nhốt chung năm bảy người vào một cùm. Chúng nó vẫn cho ăn, uống, đi lại, thậm chí có thể gửi mua sách báo đọc. Nhốt từng buồng giam nhưng như kiểu không nhốt, có khoảng cách khó hiểu, để mọi người nghi ngờ lẫn nhau, muốn đoàn kết vẫn không đoàn kết được.”

Hai ông Trung tướng, Tổng Cục 2 Tỉnh Báo

- Phạm Ngọc Hùng
- Nguyễn Chí Vịnh,

Tôi Liên Thành, không là nhà văn, lại càng không phải là một nhà viết sử. Tôi hoàn toàn không có khả năng làm hai việc đó. Tôi chỉ là một người trẻ vào giai đoạn 1960–1975 khi mà miền Nam của chúng tôi đang bị quân thù Cộng sản miền Bắc của các ông xưa quân xâm lăng. Tôi và các bạn hữu rời bỏ sân trường Đại học, lăn xả lao mình vào cuộc chiến, kẻ vai chống đỡ khổ nạn của Tổ Quốc, của Quê Hương do các ông gây nên. Chúng tôi bảo vệ sinh mạng và tài sản của đồng bào trước làn sóng xâm lăng của Bắc quân cộng sản miền Bắc các ông.

Chúng tôi chiến đấu cho Lý Tưởng Quốc Gia, không hận thù, không mặc cảm, hãnh diện là người lính Việt Nam Cộng Hòa để bảo vệ đồng bào, bảo vệ non sông, đất nước.

Từ 1963–1965 tôi là sĩ quan đại đội trưởng đại đội tác chiến.

1966–1975 Tôi là sĩ quan Tỉnh báo, phản gián, của Quân Lực VNCH và Cảnh Sát Quốc Gia VNCH. Một người đối đầu với các ông trong trận chiến tình báo tại Tỉnh Thừa Thiên–Huế, trong gần mười năm. Có thể nói tôi là chứng nhân và cũng là tác nhân trong giai đoạn đó tại Thừa Thiên–Huế.

Từ những đối trá, phỉnh gạt đồng bào và các nhà viết sử, về cuộc chiến tình báo tại miền Nam Việt Nam, giữa Tổng Cục 2 Tỉnh Báo Cộng sản Hà Nội và các cơ quan Tỉnh Báo

Đệ I và Đệ II Việt Nam Cộng Hòa, các ông đã tạo dựng một số người của các ông thành thần tượng Tình Báo với chiến thắng lẫy lừng.

Không đúng với sự thật. Các ông đã thoa son trét phấn, đã thần tượng hóa Mùì Hương, Vũ Ngọc Nha, Lê Câu, và Phạm Xuân Ân. Trong khi đó thì sự thật tất cả bọn họ đã là tù nhân của chúng tôi, của các cơ quan Tình Báo Đệ I và Đệ II VNCH, ngoại trừ Thiếu tướng Tình báo Phạm Xuân Ân của các ông, là điệp viên nhậi trùng của cơ quan Tình Báo Hoa Kỳ CIA. Phủ Đặc Ủy Trung Ương Tình Báo Việt Nam Cộng Hòa (C.I.O.), và Ngành Cảnh Sát Đặc Biệt đã biết Phạm Xuân Ân là nhậi trùng của CIA, nên không đụng đến, không bắt hấn ta, vì đó là nguyên tấc.

Nói chuyện nguyên tấc tôi xin kể hai ông nghe mấu chuyện nhỏ dưới đây, để hai ông rõ hơn về trường hợp Phạm Xuân Ân tại sao không bị các cơ quan Tình báo Đệ I và Đệ II VNCH bắt giữ.

Câu chuyện như sau:

Vào niên học 1971 cũng là thời gian sắp có cuộc bầu cử Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa nhiệm kỳ II tại miền nam Việt Nam. Tại Huế, sinh viên Đại Học Huế biểu tình chống bầu cử, chống chương trình quân sự học đường, chống chiến tranh, và đuổi quân đội Mỹ về nước.

Cuộc biểu tình này do Sinh viên Trần Hoài, Chủ Tịch Tổng Hội Sinh Viên Đại Học Huế, hấn là người của Thành Ủy Việt Cộng (VC) Huế. Cạnh Trần Hoài còn có sinh viên Đại học Y khoa Sài Gòn, Huỳnh Tấn Mấm, từ Sài Gòn ra Huế phối hợp với Trần Hoài. Huỳnh Tấn Mấm là người của Thành Đoàn VC Sài Gòn, người của các ông.

Cuộc biểu tình này do người bạn đồng minh thấm thiết của chúng tôi là Hoa Kỳ, và Cộng sản nội thành Huế đứng phía sau. Phía Mỹ, để sửa soạn dư luận tốt cho việc rút quân, còn phía cộng sản các ông là gây xáo trộn bất ổn tại Huế.

Lực lượng an ninh chúng tôi biết rất rõ mục đích của Mỹ và Việt Cộng các ông. Tôi đích thân chỉ huy và đàn áp không nương tay cuộc biểu tình này. Bắt giữ một số sinh viên trong đó có Trần Hoài và Huỳnh Tấn Mấm.

Tại Trung Tâm Thấm vấn Bộ Chỉ Huy Cảnh Sát Quốc Gia Thừa Thiên–Huế, tôi trực tiếp thấm vấn Huỳnh Tấn Mấm.

Cuộc thấm vấn chưa được 10 phút thì có tiếng gõ cửa. Cửa mở, người đứng ngay cửa không ai khác hơn là viên Cố Vấn Mỹ CIA Ngành Đặc Biệt của tôi. Hấn nháy mắt mời tôi, và tôi ra ngoài với hấn. Mười lăm phút sau tôi ký giấy phóng thích Huỳnh Tấn Mấm. Hai Ông Trung tướng Tổng Cục 2 Tình Báo Chiến Lược VC. Biết tại sao tôi thả Huỳnh Tấn Mấm không?

Vì Huỳnh Tấn Mẫm là Điệp Viên Nhị Trùng của CIA. Hắn vừa làm cho Thành đoàn Cộng sản của các ông tại Sài Gòn, mà hắn cũng là người của CIA nằm vùng trong tổ chức Thành đoàn của các ông tại Sài Gòn.

Tôi thả Huỳnh Tấn Mẫm theo yêu cầu của Cố Vấn CIA, vì hắn là điệp viên của cơ quan tình báo bạn CIA.

Trường hợp Huỳnh Tấn Mẫm cũng giống như trường hợp Thiếu tướng Tình báo Phạm Xuân Ẩn của Tổng Cục 2 của các ông.

VỀ MẶT TÔN GIÁO VẠN

Thích Trí Quang người của Cục Tình Báo Chiến Lược các ông, hắn cũng là của Cơ Quan Tình Báo CIA Hoa Kỳ, nghĩa là hắn làm 2 mang, hay Trí Quang là nhân viên “Nhị Trùng”. Đây là tài liệu giải mật của CIA.

Ngoài ra hai điệp viên thuộc loại “thượng đẳng” của Tổng Cục 2 gửi từ Hà Nội sang Ấn Độ từ Ấn Độ về Nam Vang, Cao Miên, vượt Tây Ninh lên Ấn Quang Sài Gòn, là Đặng Phúc Tuệ tức Thích Quảng Độ đã bị Tổng Nha Cảnh Sát Công An Đệ I Việt Nam Cộng Hòa bắt giữ.

Riêng Điệp Viên Đinh Văn Nam tức Thích Minh Châu được Cục Quân báo gửi qua Ấn Độ rồi dùng Thích Trí Quang áp lực với Phủ tướng miền Nam là Tướng Nguyễn Khánh cấp Visa cho Đinh Văn Nam đến Sài Gòn làm Viện Trưởng Đại Học Vạn Hạnh vào năm 1964.

Cũng nhờ vậy, mà cơ quan Cảnh Sát Đặc Biệt Bộ Tư Lệnh Cảnh Sát Quốc Gia chúng tôi đã bám sát, theo dõi Đinh Văn Nam nên đã phát hiện được một số lớn các cơ sở nội thành trong giới trí thức và sinh viên tại Sài Gòn.

Riêng tại Huế thì các cơ sở Tôn Giáo Vạn của Trung tá Hoàng Kim Loan, Cục Tình Báo Chiến Lược, như Thích Thiện Siêu, Thích Như Ý, v.v. Tất cả đều bị lực lượng Cảnh Sát Đặc Biệt CSQG/Thừa Thiên phát hiện bắt giữ cùng với Trung tá Điệp Viên Hoàng Kim Loan.

Hai ông và tôi, chúng ta đều biết rằng cuộc chiến tranh Việt Nam (1954–30/4/1975) có ba mặt trận rõ ràng đó là:

- 1– Mặt trận Quân sự
- 2– Mặt trận Tình báo
- 3– Mặt trận Chính trị

1. VỀ MẶT TRẬN QUÂN SỰ

Quân đội Nhân Dân cộng sản miền Bắc đã nhiều lần đụng trận với Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, từ những đơn vị nhỏ bé nhất, những đơn vị thuộc lực lượng diện địa như Nghĩa Quân, Địa Phương Quân, đến các đơn vị Chủ lực quân là các Sư Đoàn của các Quân Đoàn, Quân Khu trên 4 Vùng Chiến Thuật I, II, III và IV, cũng như các đơn vị Tổng trừ bị của Quân Lực VNCH: Nhảy Dù, Thủy Quân Lục Chiến, Các Liên Đoàn Biệt Kích, Biệt Động Quân, Lực Lượng Đặc Biệt, Lực Lượng Biệt Hải, Lực Lượng Người Nhái.

Các chiến tích anh hùng, các chiến thắng lừng danh, vang dội thế giới của Quân Lực VNCH vẫn còn đó như: Lao Bảo, Khe Sanh, Ben Het, Đắc Tô, Bình Giả, Chiến Khu D, Cái Nước, Đầm Dơi, U Minh, Bình Long, An Lộc, Pleiku, Kontum, Trị Thiên, Đồng Hà, Cổ Thành Quảng Trị, v.v.

30/4/1975 chúng tôi không phải là người thua cuộc như các ông đã rêu rao. Chúng tôi đã bị buộc phải buông súng. Chúng tôi bị bức tử, vì sự phản bội của người bạn đồng minh Hoa Kỳ. Vì sự chia chác quyền lợi kinh tế, chính trị, ngoại giao, của Hoa Kỳ, Trung Cộng, và Nga Sô.

Việt Nam Cộng Hòa bị bức tử, bị xóa sổ bởi ba bàn tay khổng lồ đó, chứ không phải Đảng Cộng Sản Việt Nam, và quân đội Nhân Dân của các ông thắng chúng tôi. Các ông không bao giờ làm nổi điều đó đối với chúng tôi: NHỮNG NGƯỜI LÍNH VIỆT NAM CỘNG HÒA và CSQG/VNCH.

Còn miền Bắc các ông, tự phong là kẻ thắng cuộc, sao các ông lại cam tâm đi làm tôi tớ cho mấy thằng Chệt Trung Cộng quý đở phương Bắc. Về điểm này, từ tên Đàu Đảng Cướp Hồ Chí Minh, đến đám thủ hạ lâu la Phạm Văn Đồng, Lê Duẩn, Lê Khả Phiêu, Nguyễn Chí Thanh, Võ Nguyên Giáp, Phạm Ngọc Hùng, Nguyễn Chí Vịnh, v.v. tất cả đều hả hê vui sướng, tự phong cho mình là kẻ chiến thắng. Các ông đã quên rồi sao! Tổng Bí Thư Lê Duẩn của các ông đã xác nhận “Chúng ta đánh là đánh cho Liên Sô, đánh cho Trung Quốc, cho các nước xã hội chủ nghĩa...”

Các ông nở lòng nào làm lũ chó săn tay sai cho Tàu Chệt Trung Cộng, đem giang sơn, gấm vóc của Tiên Nhân để lại, cúi đầu dâng biển, dâng đất, dâng lãnh thổ, dâng đồng bào cho đám Tàu Chệt Trung Cộng.

Tóm lại, về mặt trận quân sự ai là kẻ thắng cuộc, hay thua cuộc, xin dành lại cho các nhà bình luận các nhà viết sử chân chính nhận định, phân tích, bàn luận. Họ sẽ không quên trong cuộc chiến vừa qua, Tàu Chệt Trung Cộng đã gởi qua miền Bắc một triệu quân [1,000,000] tham chiến cùng với các ông.

2. VỀ MẶT TRẬN TÌNH BÁO

Trận chiến Việt Nam kết thúc vào ngày 30/4/1975 khi mà chiếc xe tăng T-54 của Cộng sản Bắc Việt ủi sập cổng dinh Độc Lập của miền nam Việt Nam. Nhìn vào cảnh đó, có nhiều người nghĩ rằng đó là kết thúc của một cuộc chiến tranh quy ước. Thật ra, cuộc chiến tranh Việt Nam từ đầu đến cuối [1955–1975], không là một cuộc chiến tranh phi quy ước. Đó chính đích thực là cuộc chiến tranh nổi dậy.

Trong cuộc chiến tranh phi quy ước, hay cuộc chiến tranh nổi dậy, giải pháp và kết quả tình báo đứng vào hàng ưu tiên số một. Phe bên nào thành công trong công tác tình báo diện địa, và tình báo chiến lược phe bên đó là kẻ thắng cuộc.

Hai ông Trung tướng, Tổng Cục 2 Tình Báo, Cộng Sản Việt Nam

- Phạm Ngọc Hùng
- Nguyễn Chí Vịnh,

Như tôi đã trình bày ở phần trên, cơ quan Tổng Cục Tình Báo Chiến Lược của các ông đã thất bại nặng nề khi đối đầu với các cơ quan Tình Báo Đệ I và Đệ II Việt Nam Cộng Hòa, đặc biệt là đối với Lực Lượng Cảnh Sát Đặc Biệt của Ngành Đặc Biệt, thuộc Bộ Tư Lệnh Cảnh Sát Quốc Gia Việt Nam Cộng Hòa.

Vậy mà các ông vẫn dối trá, phỉnh gạt, biến sự thất bại của các ông thành kẻ thắng cuộc. Thật các ông chẳng có chút tự trọng nào cả.

Tôi có bốn phạm phải vạch trần những gian dối, lừa đảo của các ông bằng những chứng minh rõ ràng, minh bạch, có căn cứ, nguồn gốc, xảy ra sự việc.

Đó là tác phẩm: **“TRẬN CHIẾN TÌNH BÁO, PHẢN TÌNH BÁO GIỮA VNCH/CIA VÀ TÌNH BÁO CỘNG SẢN HÀ NỘI”**.

Đây không là một tác phẩm tiểu thuyết trinh thám như các ông đã viết về Mười Hương, về Vũ Ngọc Nha, về Phạm Xuân Ân, v.v. Mà đây đúng là một tập tài liệu về tình báo, vạch trần sự thật, những thảm bại của Tổng Cục 2 Tình Báo Chiến Lược, của Cục Binh Vận, Cục Đặc Công, khi đối đầu với chúng tôi, các cơ quan tình báo của hai nền Đệ I và Đệ II VNCH.

Tác phẩm này sẽ ra mắt đồng bào hải ngoại vào tháng 3 năm 2018, và bằng cách này hay cách khác, sẽ được luân lưu đến tận tay đồng bào trong nước như ba [3] tác phẩm của tôi trước đây: Biên Động Miền Trung – Huế Thảm Sát Mậu Thân 1968 – Thích Trí Quang Thần Tượng Hay Tội Đồ Dân Tộc, để đồng bào trong nước thấy đâu là sự thật, đâu là sự dối trá của Đảng Cộng Sản Việt Nam và đồng thời nói lên sự thất bại nặng nề của Tổng

Cục 2 Tình báo Cộng Sản Việt Nam các ông khi đối đầu với các cơ quan Tình báo Đệ I và Đệ II Việt Nam Cộng Hòa của chúng tôi.

Trước đây các ông đã cho một nhân vật nữ tên gọi là Phong Lan, đạo diễn 12 tập Video phản biện lại tác phẩm Huế Thảm Sát Mậu Thân 1968 của tôi với lời lẽ chối tội:

“Trên sáu ngàn [6000] nạn nhân bị thảm sát tại Huế vào Mậu Thân 1968 là do bom đạn của Mỹ, Ngụy giết chết.”

Nhưng đã không thành công, không thể thuyết phục được đồng bào, bởi vì bom đạn nào giết chết đồng bào bằng những hố chôn sống hằng trăm nạn nhân với dây kẽm gai, dây điện trói hai tay?

Huế Thảm Sát Mậu Thân là một sự thật, Đảng Cộng Sản các ông đã dã man tàn sát trên sáu ngàn [6000] đồng bào Huế vô tội. Tôi đã viết ra sự thật đó với những chứng cứ rõ ràng rằng Hồ Chí Minh, Bộ Chính Trị Đảng Cộng Sản Việt Nam là thủ phạm, đã phạm tội ác chiến tranh, tội ác diệt chủng.

Nay tác phẩm “**TRẬN CHIẾN TÌNH BÁO VÀ PHẢN TÌNH BÁO GIỮA VNCH/CIA VÀ TÌNH BÁO CỘNG SẢN HÀ NỘI**” ra đời. Tôi mong mọi các ông phản biện lại những gì các ông có thể. Theo thống kê những thảm bại của Tổng Cục 2 các ông sau đây.

NHỮNG CẤP CHỈ HUY CỦA TỔNG CỤC 2 TÌNH BÁO CHIẾN LƯỢC HOẠT ĐỘNG TẠI MIỀN NAM BỊ BẮT GIỮ:

- 1/ Thiếu tướng Trần Quốc Hương tự Mười Hương.
- 2/ Thiếu tướng Vũ Ngọc Nha.
- 3/ Thiếu tướng Phạm Xuân Ân nội tuyền, làm việc cho C.I.A.
- 4/ Tù nhân quan trọng được Trung Tâm Thảm Ván của Phủ Đặc Ủy Trung Ương Tình Báo Việt Nam Cộng Hòa [Trung Tâm Thảm Ván Quốc Gia] giam giữ cho đến ngày 30/4/1975 là: Tư Trọng, Thiếu tướng, Thứ trưởng Công an Cộng Sản Bắc Việt đã bị bắt tại vùng biển Miền Tây trong khi xâm nhập vào lãnh thổ VNCH.
- 5/ Đại tá Lê Câu. Trưởng lưới tình báo tại miền nam Việt Nam.
- 6/ Trần Quang Thường vụ Tỉnh Đảng Bộ Quảng Trị. Trần Quang được Đảng Bộ Liên Khu 5 bổ nhiệm làm Trưởng lưới điệp báo từ Quảng Trị vào đến Phan Thiết và các tỉnh Cao Nguyên Trung Phần.

7/ Nguyễn Vĩnh Nghiệp, Cán Bộ Đặc Trách Khu ủy Sài Gòn.

8/ Tư Hùng, Cán Bộ Đặc Khu Sài Gòn. Toàn bộ là đảng viên cộng sản nằm trong Tổng Liên Đoàn Lao Công của ông Trần Quốc Bửu bị sa lưới Đoàn Đặc Nhiệm Công Tác Miền Trung.

9/ Tư Lung, Thường Vụ Liên Khu ủy Liên Khu 5, gồm các tỉnh Đảng Bộ từ Quảng Trị đến Phan Thiết và Cao Nguyên Trung Phần. Nhiệm vụ của Tư Lung là điều hành và chỉ đạo mọi sách lược của Đảng Cộng Sản đối với các tỉnh vừa nêu trên. Tư Lung bị Đoàn Công Tác Đặc Nhiệm bắt ngay tại đường Cống Quỳnh Sài Gòn vào năm 1958.

10/ Nguyễn Lâm, Trưởng Ban Diệt Báo Liên Khu 5, bị Đoàn Công Tác Đặc Nhiệm Miền Trung bắt vào cuối năm 1957 tại Sài Gòn.

11/ Minh Vân tức Đại tá Nguyễn Đình Quảng được Cục Tình Báo Chiến Lược Việt Cộng Hà Nội tung vào miền Nam theo những người di cư vào năm 1954. Y bị Đoàn Công Tác Miền Trung bắt vào năm 1958.

12/ Trần Tấn Chỉ, nguyên Phó Trưởng Ban Tình báo thành phố Hải Phòng, cán bộ chuyên nghiệp trong ngành Tình Báo Chiến Lược. Theo lệnh của Tổng Cục Trưởng Trần Hiệu y xâm nhập miền Nam hợp pháp, bằng cách nhập vào đoàn người di cư vào Nam 1954. Tại Sài Gòn y đã len lỏi vào làm việc tại cơ quan USIS của Tòa Đại Sứ Mỹ. Trần Tấn Chỉ bị Đoàn Công Tác Miền Trung phát giác hành tung và bắt giữ vào năm 1958.

13/ Đại tá Văn Quang tức Trang Công Doanh, cán bộ nòng cốt của Cục Tình Báo Chiến Lược. Đại tá Văn Quang theo đoàn người di cư vào Nam năm 1954. Y được Đặc Khu Sài Gòn – Chợ Lớn cộng sản đưa vào làm việc tại cơ quan USOM của Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ, Sài Gòn. Đại tá Văn Quang bị Đoàn Công Tác Miền Trung bắt vào 1958.

14/ Lê Thanh Đường, Phái khiển Tình Báo, thuộc Cục Tình Báo Chiến Lược theo đợt di cư 1954 vào Nam. Nghề nghiệp hợp pháp tại Sài Gòn: Nhân viên Tổng nha Công Chánh tại Sài Gòn. Lê Thanh Đường bị Đoàn Công Tác Đặc Nhiệm Miền Trung bắt vào 1959.

15/ Tôn Hoàng, Phái khiển Tình Báo, Cục Tình Báo Chiến Lược Cộng sản. Theo đợt di cư 1954 vào Nam. Tôn Hoàng bị Đoàn Công Tác Đặc Nhiệm Miền Trung bắt năm 1959.

16/ Dư Văn Chất, Phái khiển Tình Báo, Cục Tình Báo Chiến Lược Cộng sản. Theo đợt di cư 1954 vào Sài Gòn. Chức vụ cũ của y là Trưởng Lưới Tình Báo. Dư Văn Chất bị Đoàn CTĐNMT bắt vào năm 1958 tại Sài Gòn. Sau 1975, Dư Văn Chất giữ chức vụ Ủy Viên Thành Ủy Đảng Bộ TP/HCM kiêm Trưởng Ban Tuyên Huấn Thành Ủy.

17/ Nguyễn Văn Hội, Trưởng phòng Giao Thông Cục Tình Báo Chiến Lược. Trước 1954, Nguyễn Văn Hội là Trưởng Ban Diệt Báo của Liên Khu Ủy 5. Nhiệm vụ của

Nguyễn Văn Hội là tổ chức hệ thống giao thông, giao liên của Cục Tình Báo Chiến Lược Việt Cộng tại Việt, Miên, Lào. Nguyễn Văn Hội bị Công Tác Đặc Nhiệm Miền Trung bắt vào năm 1958.

18/ Hoàng Hồ, Phái khiển Tình Báo, Cục Tình Báo Chiến Lược Cộng sản. Hoàng Hồ là Chủ Nhiệm Tuần Báo Trinh Thám tại Sài Gòn. Hoàng Hồ bị Đoàn Công Tác Đặc Nhiệm Miền Trung bắt giữ. Sang Đệ Nhị Cộng Hòa, y là Dân Biểu.

19/ Trung tá Hoàng Kim Loan Tổng Cục 2 Tình báo Chiến Lược, Thành Ủy viên Thành Ủy Huế bị bắt vào tháng 5/1972 tại Huế.

20/ Cục Tình Báo Chiến Lược A-22.

21/ Cục Tình Báo Chiến Lược A-54.

22/ Cục Tình Báo Chiến Lược A-26.

Ngoài ra, cuốn “Lịch sử kháng chiến chống Mỹ cứu nước 1954–1955” của Bộ Quốc Phòng Hà Nội, Tập II (tr. 73–74) đã viết:

“Chỉ từ tháng 7–1955 đến tháng 2–1956, Mỹ–Diệm đã giết hại, giam cầm 93362 cán bộ, đảng viên và những người yêu nước. Cơ sở đảng, cơ sở quần chúng bị tổn thất nặng.

Ở Tây Nam Bộ, sau hai năm thực hiện đấu tranh chính trị, đã có một đồng chí Phó Bí Thư Xứ Ủy, 18 tỉnh ủy viên, 100 huyện ủy bị giết.

Tỉnh Thủ Đầu Một ta bố trí ở lại 1647 đảng viên chỉ còn 260. Tỉnh Gia Định 3000 đảng viên chỉ còn 350. Huyện Hàm Thuận (Bình Thuận) từ 656 đảng viên đến ngày 20-7-1955 chỉ còn 80 đảng viên, v.v.

Đặc biệt nghiêm trọng, do bị khủng bố dã man ở một số địa phương đã ra đầu hàng, tự thú với địch. Ở Bình Định, hầu hết đảng viên bị bắt đều khai báo tự nhận mình là đảng viên hoặc khai cho người khác. Hai huyện Nghĩa Hành và Đức Phổ (Quảng Ngãi), tính đến tháng 8-1955, có 80% đảng viên khai báo. Xã Phong Chương (Phong Điền, Thừa Thiên) có chi bộ 25 đảng viên, ra đầu hàng 24 còn một phải chạy trốn. Một số đảng viên không tin ở đấu tranh chính trị thành công đã dao động, chạy dài, tránh né công tác, thậm chí có người tập ăn nhạt, uống ít nước để nằm hầm bí mật được lâu...”

Báo Công An Nhân Dân ghi nhận: “Hầu như nhiều vùng ở Thừa Thiên mất trắng. Đa phần cán bộ ta đã bị chúng bắt, cơ sở bị xóa. Một số ít dạt ra miền Bắc, lên xanh hoặc chuyển công tác vào phía.”

Điều này đúng. Trên hơn ba ngàn [3000] cán bộ từ Tỉnh Ủy viên, Thành Ủy viên, Huyện Ủy viên, cán bộ an ninh Tỉnh, Thành, Huyện, cán bộ Đặc Công Thành, các Phái Khiển Tỉnh Báo, cơ sở kinh tài, các đường giầy, các trạm giao thông, liên lạc, của các ông, tất cả đều bị lực lượng Cảnh Sát Đặc Biệt Bộ Chỉ Huy Cảnh Sát Quốc Gia Thừa Thiên–Huế phá vỡ, bắt giữ, và vô hiệu hóa.

Đặc biệt tháng 5/1972, từ cán bộ Phái Khiển Tỉnh Báo Trung tá Hoàng Kim Loan, thuộc Tổng Cục 2 Tình báo Chiến Lược của các ông, cộng với hơn một ngàn năm trăm (>1500) cán bộ và hạ tầng cơ sở của các ông đã bị lực lượng Cảnh Sát Đặc Biệt Bộ Chỉ Huy CSQG/Thừa Thiên–Huế bắt giữ và vô hiệu hóa, trong cuộc hành quân mang tên Chiến Dịch Bình Minh của BCH/CSQG/Thừa Thiên–Huế, nhằm chặn đứng âm mưu Tổng Nội Dậy của các ông tại Cố Đô Huế.

Hai ông thử xem lại hồ sơ cũ, báo cáo cũ, xem có một lần nào các ông thực hiện được một cuộc khủng bố như tấn công, hay đặt chất nổ trong thành phố Huế trong vòng gần mười năm trời từ 1966–1974 hay không? Chắc chắn 100% là không. Không phải các ông không có âm mưu, chủ trương, muốn thực hiện các cuộc tấn công, ám sát, đặt chất nổ, trong thành phố Huế. Các ông đã có mưu toan thực hiện nhiều lần, nhưng lần nào cũng bị lực lượng Cảnh Sát Đặc Biệt BCH/CSQG/Thừa Thiên–Huế phá vỡ, bóp nát từ trong trứng nước.

Tóm lại:

TRẬN CHIẾN TÌNH BÁO GIỮA TỔNG CỤC 2 CÁC ÔNG, VÀ CHÚNG TÔI CÓ THỂ NÓI MỘT CÁCH RÕ RÀNG, CHÍNH XÁC RẰNG:

NGƯỜI THẮNG CUỘC LÀ CHÚNG TÔI, CÁC CƠ QUAN TÌNH BÁO CỦA HAI NỀN ĐỆ I VÀ ĐỆ II VNCH, VÀ NHẤT LÀ NHỮNG CẢNH SÁT ĐẶC BIỆT CỦA NGÀNH ĐẶC BIỆT THUỘC BỘ TƯ LỆNH CẢNH SÁT QUỐC GIA VIỆT NAM CỘNG HÒA.

KẸ THUA CUỘC LÀ CHÍNH LÀ CỤC TÌNH BÁO CHIẾN LƯỢC CỘNG SẢN BẮC VIỆT CÁC ÔNG.

Điều mong ước của tôi là được tranh luận với các ông về tài liệu lịch sử này, bằng mọi phương tiện truyền thông dưới sự tham gia của đồng bào và báo chí, truyền hình, Việt Nam tại hải ngoại và quốc tế, tại bất cứ nơi đâu, Hoa Kỳ, Canada, Âu Châu, Úc Châu... ngoại trừ tại Việt Nam. Các ông dám không?

Mong lắm thay.

Liên Thành

- Nguyên Thiếu tá Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa
- Nguyên Chỉ Huy Trưởng Cảnh Sát Quốc Gia Tỉnh Thừa Thiên và Thị Xã Huế
- Nguyên Tổng Thư Ký Điều Hành Ủy Ban Phụng Hoàng Tỉnh Thừa Thiên và Thị Xã Huế

Hiện tại là: Trung Tâm Trưởng Trung Tâm Điều Hợp Ủy Ban Truy Tố Tội Ác Đảng Cộng Sản Việt Nam

*Nguồn: Internet E-mail by **lt** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Sáu, June 16, 2017
Cập nhật ngày Thứ Sáu, January 3, 2020
Ban Kỹ Thuật Khó 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*